

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 61

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 57

1 martie 2014

Număr de referință

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2014/C 61/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 52, 22.2.2014	1
--------------	---	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2014/C 61/02	Cauza C-593/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 20 noiembrie 2013 — Presidenza del Consiglio dei Ministri și alții/Rina Services SpA și alții	2
2014/C 61/03	Cauza C-596/13 P: Recurs introdus la 21 noiembrie 2013 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 6 septembrie 2013 în cauza T-465/11, Globula/Comisia Europeană	2
2014/C 61/04	Cauza C-607/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte Suprema di Cassazione (Italia) la 25 noiembrie 2013 — Ministero dell'Economia e delle Finanze și alții/Francesco Cimmino și alții ...	3

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

Număr de referință	Cuprins (continuare)	Pagina
2014/C 61/05	Cauza C-620/13 P: Recurs introdus la 27 noiembrie 2013 de British Telecommunications plc împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 16 septembrie 2013 în cauza T-226/09, British Telecommunications plc/Comisia Europeană	3
2014/C 61/06	Cauza C-631/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Patent- und Markensenat (Austria) la 2 decembrie 2013 — Arne Forsgren	4
2014/C 61/07	Cauza C-647/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de cour de travail de Bruxelles (Belgia) la 6 decembrie 2013 — Office national de l'emploi/Marie-Rose Melchior	5
2014/C 61/08	Cauza C-678/13: Acțiune introdusă la 19 decembrie 2013 — Comisia Europeană/Republica Polonă	5
2014/C 61/09	Cauza C-685/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance de Liège (Belgia) la 27 decembrie 2013 — Belgacom SA/Commune de Fléron	6
2014/C 61/10	Cauza C-15/14 P: Recurs introdus la 15 ianuarie 2014 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 12 noiembrie 2013 în cauza T-499/10, MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt./Comisia Europeană	6
2014/C 61/11	Cauza C-21/14 P: Recurs introdus la 16 ianuarie 2014 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 5 noiembrie 2013 în cauza T-512/09, Rusal Armenal ZAO/Consiliul Uniunii Europene	7

Tribunalul

2014/C 61/12	Cauza T-309/10: Hotărârea Tribunalului din 21 ianuarie 2014 — Klein/Comisia (Răspundere extracontractuală — Dispozitive medicale — Articolele 8 și 18 din Directiva 93/42/CEE — Inacțiune a Comisiei în urma notificării unei decizii de interzicere a introducerii pe piață — Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor)	8
2014/C 61/13	Cauza T-113/12: Hotărârea Tribunalului din 21 ianuarie 2014 — Bial-Portela/OAPI — Probiotal (PROBIAL) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative PROBIAL — Mărci naționale, internațională, comunitară verbale și figurative anterioare, firmă, denumire comercială și logo Bial — Motive relative de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	8
2014/C 61/14	Cauza T-232/12: Hotărârea Tribunalului din 21 ianuarie 2014 — Wilmar Trading/OAPI — Agroekola (ULTRA CHOCO) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ULTRA CHOCO — Marcă națională verbală anterioară ultra choco — Marcă neînregistrată anterioară utilizată în comerț în Uniunea Europeană și în Bulgaria ULTRA CHOCO — Articolul 60 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Nerespectarea obligației de plată în termen a cuantumului taxei pentru calea de atac — Decizia camerei de recurs prin care calea de atac se consideră ca neformulată”]	9
2014/C 61/15	Cauza T-645/13: Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2013 — Nezi/OAPI — Etam (E)	9

<u>Număr de referință</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2014/C 61/16	Cauza T-648/13: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2013 — IOIP Holdings/OAPI (GLISTEN)	10
2014/C 61/17	Cauza T-651/13: Acțiune introdusă la 12 decembrie 2013 — Time/OAPI (InStyle)	10
2014/C 61/18	Cauza T-656/13: Acțiune introdusă la 10 decembrie 2013 — The Smiley Company/OAPI (forma unui biscuite)	10
2014/C 61/19	Cauza T-657/13: Acțiune introdusă la 11 decembrie 2013 — BH Stores/OAPI — Alex Toys (ALEX)	11
2014/C 61/20	Cauza T-658/13 P: Recurs introdus la 10 decembrie 2013 de BP împotriva Hotărârii din 30 septembrie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-38/12, BP/FRA	11
2014/C 61/21	Cauza T-662/13: Acțiune introdusă la 12 decembrie 2013 — dm-drogerie markt/OAPI — Diseños Mireia (D și M)	12
2014/C 61/22	Cauza T-665/13: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2013 — Zitro IP/OAPI — Gamepoint (SPIN BINGO)	13
2014/C 61/23	Cauza T-674/13: Acțiune introdusă la 18 decembrie 2013 — Gugler France/OAPI — Gugler (GUGLER)	13
2014/C 61/24	Cauza T-683/13: Acțiune introdusă la 20 decembrie 2013 — Brammer/OAPI — Office Ernest T. Freylinger (EUROMARKER)	14
2014/C 61/25	Cauza T-706/13: Acțiune introdusă la 24 decembrie 2013 — TUI Deutschland/OAPI, Infinity Real Estate & Project Development (Sensimar)	14
2014/C 61/26	Cauza T-707/13: Acțiune introdusă la 27 decembrie 2013 — Steinbeck/OAPI — Alfred Sternjakob (BE HAPPY)	15
2014/C 61/27	Cauza T-709/13: Acțiune introdusă la 27 decembrie 2013 — Steinbeck/OAPI — Alfred Sternjakob (BE HAPPY)	15
2014/C 61/28	Cauza T-710/13: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2013 — Bundesverband Deutsche Tafel/OAPI — Tiertafel Deutschland (Tafel)	16
2014/C 61/29	Cauza T-712/13: Acțiune introdusă la 20 decembrie 2013 — Monster Energy/OAPI (REHABILITATE)	16
2014/C 61/30	Cauza T-713/13: Acțiune introdusă la 30 decembrie 2013 — 9Flats GmbH/OAPI — Tibesoca (9flats.com)	17
2014/C 61/31	Cauza T-714/13: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2013 — Gold Crest/OAPI (MIGHTY BRIGHT)	17
2014/C 61/32	Cauza T-16/14: Acțiune introdusă la 6 ianuarie 2014 — Banco Mare Nostrum/Comisia	18

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2014/C 61/33	Cauza T-18/14: Acțiune introdusă la 6 ianuarie 2014 — Aguas de Valencia/Comisia	18
2014/C 61/34	Cauza T-21/14: Acțiune introdusă la 8 ianuarie 2014 — NetMed/OAPI — Sander chemisch-pharmazeutische Fabrik (SANDTER 1953)	19
2014/C 61/35	Cauza T-24/14: Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2014 — NCG Banco/Comisia	19
2014/C 61/36	Cauza T-25/14: Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2014 — Spania/Comisia	20
2014/C 61/37	Cauza T-29/14: Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2014 — Taetel/Comisia	20
2014/C 61/38	Cauza T-31/14: Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2014 — Banco Popular Español/Comisia	21

Tribunalul Funcției Publice

2014/C 61/39	Cauza F-2/14: Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2014 — ZZ și ZZ/Curtea de Conturi	22
2014/C 61/40	Cauza F-4/14: Acțiune introdusă la 13 ianuarie 2014 — ZZ/Parlamentul European	22

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2014/C 61/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 52, 22.2.2014

Publicații anterioare

JO C 45, 15.2.2014

JO C 39, 8.2.2014

JO C 31, 1.2.2014

JO C 24, 25.1.2014

JO C 15, 18.1.2014

JO C 9, 11.1.2014

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 20 noiembrie 2013 — Presidenza del Consiglio dei Ministri și alții/Rina Services SpA și alții

(Cauza C-593/13)

(2014/C 61/02)

*Limba de procedură: italiana***Instanța de trimitere**

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală*Recurenți:* Presidenza del Consiglio dei Ministri și alții*Intimați:* Rina Services SpA și alții**Întrebările preliminare**

1. Principiile tratatului privind libertatea de stabilire (articolul 49 TFUE) și libera prestare a serviciilor (articolul 56 TFUE), precum și cele consacrate în Directiva 2006/123/CE ⁽¹⁾ se opun adoptării și aplicării unei reglementări naționale care prevede că, pentru SOA, constituite sub forma societăților pe acțiuni, „sediul legal trebuie să fie pe teritoriul republicii”?
2. Derogarea prevăzută la articolul 51 TFUE trebuie să fie interpretată în sensul că intră sub incidența sa o activitate precum cea de atestare desfășurată de organisme private care, pe de o parte, trebuie să fie constituite sub forma societăților pe acțiuni și funcționează pe o piață concurențială și, pe de altă parte, participă la exercitarea autorității publice și sunt supuse, așadar, autorizării și unor controale stricte din partea autorității de supraveghere?

Recurs introdus la 21 noiembrie 2013 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 6 septembrie 2013 în cauza T-465/11, Globula/Comisia Europeană

(Cauza C-596/13 P)

(2014/C 61/03)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Recurentă:* Comisia Europeană (reprezentanți: K. Herrmann, L. Armati, agenți)*Celelalte părți din procedură:* Globula a.s., Republica Cehă**Concluziile recurente***Recurenta solicită Curții:*

- Anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 6 septembrie 2013, comunicată Comisiei la 11 septembrie 2013, în cauza T-465/11, Globula/Comisia Europeană;
- constatarea faptului că primul motiv invocat în primă instanță nu este fondat și trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecarea celui de al doilea și a celui de al treilea motiv și
- declararea faptului că cererea privind cheltuielile de judecată efectuate în cele două proceduri se judecă o dată cu fondul.

⁽¹⁾ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 58, p. 50).

Motivele și principalele argumente

În opinia Comisiei, hotărârea atacată trebuie anulată pentru următoarele motive:

În primul rând, încălcarea articolelor 288 TFUE și 297 alineatul (1) TFUE, întrucât Tribunalul a constatat că în prezenta cauză se aplică normele din A doua directivă privind gazele naturale ⁽¹⁾. Această primă serie de argumente invocate de Comisie va privi aspectul dacă în mod corect Tribunalul a statuat (în mod implicit) că Comisia a aplicat retroactiv A treia directivă privind gazele naturale ⁽²⁾.

În al doilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare în calificarea juridică pe care a dat-o faptelor și nu a aplicat în mod corect criteriul juridic pe care el însuși l-a enunțat. Presupunând că Tribunalul a considerat în mod corect că aplicarea normelor de fond ale celei de A treia directive privind gazele naturale a fost retroactivă (*quod non*), vom examina problema dacă dispozițiile articolului 36 din A treia directivă privind gazele naturale constituie un tot unitar în ceea ce privește momentul la care își produc efectul, pentru a aprecia dacă Tribunalul a apreciat de asemenea în mod corect că o aplicare retroactivă a normelor de procedură din directiva menționată era de asemenea interzisă.

În opinia Comisiei, evaluarea deciziei de derogare notificate în temeiul normelor de procedură și de fond prevăzute în A treia directivă privind gazele naturale nu implica o aplicare retroactivă a acestui act, ci este conformă principiului aplicării imediate potrivit căruia o dispoziție de drept al Uniunii se aplică, de la momentul intrării sale în vigoare, efectelor viitoare ale unei situații apărute în perioada aplicării normei vechi.

⁽¹⁾ Directiva 2003/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 98/30/CE (Ediție specială 12/vol. 02, p. 80).

⁽²⁾ Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE (JO L 2009, L 211, p. 94).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte Suprema di Cassazione (Italia) la 25 noiembrie 2013 — Ministero dell'Economia e delle Finanze și alții/Francesco Cimmino și alții

(Cauza C-607/13)

(2014/C 61/04)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte Suprema di Cassazione

Părțile din procedura principală

Recurenți: Ministero dell'Economia e delle Finanze și alții

Intimați: Francesco Cimmino și alții

Întrebările preliminare

1. Articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 2362/98 ⁽¹⁾, care prevede obligația statelor membre de a verifica dacă operatorii desfășoară o activitate de import pe cont propriu ca entitate economică autonomă din punctul de vedere al conducerii, al personalului și al funcționării, trebuie să fie interpretat în sensul că sunt excluse de la avantajele vamale acordate toate activitățile de import desfășurate în numele unui operator tradițional în cazul în care acestea sunt realizate de persoane care îndeplinesc numai în mod formal cerințele prevăzute de regulamentul menționat pentru „noii operatori”?
2. Regulamentul (CE) nr. 2362/98 permite ca un operator tradițional să vândă banane care se găsesc în afara teritoriului Uniunii unui nou operator, convenind cu acesta din urmă să introducă bananele pe teritoriul Uniunii cu scutire parțială de taxe vamale și să le revândă aceluiași operator tradițional la un preț stabilit înainte de întreaga operațiune, fără a suporta vreun risc comercial efectiv și fără a întreprinde vreo organizare a resurselor cu privire la această operațiune?
3. Acordul menționat la a doua întrebare constituie o încălcare a interdicției cesiunii de drepturi de către noii operatori în favoarea operatorilor tradiționali, prevăzute la articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2362/98, cu consecința că cesiunea efectuată rămâne fără efect și că taxa vamală este datorată în totalitate, iar nu cu scutire parțială, conform articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2988/95 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2362/98 al Comisiei din 28 octombrie 1998 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 404/93 al Consiliului în ceea ce privește regimul importurilor de banane în Comunitate (JO L 293, p. 32).

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

Recurs introdus la 27 noiembrie 2013 de British Telecommunications plc împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 16 septembrie 2013 în cauza T-226/09, British Telecommunications plc/Comisia Europeană

(Cauza C-620/13 P)

(2014/C 61/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: British Telecommunications plc (reprezentanți: J. Holmes, Barrister, și H. Legge, QC)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, BT Pesion Scheme Trustees Ltd

Concluziile recurenței

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate în măsura în care privește primul și al doilea motiv din acțiunea recurenței în fața Tribunalului;
- admiterea motivelor respective ca întemeiate;
- anularea Deciziei 2009/703/CE a Comisiei din 11 februarie 2009 ⁽¹⁾ și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în cadrul prezentului recurs și al acțiunii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă trei motive în susținerea recursului său.

Prin intermediul primului motiv de recurs, recurenta arată că în hotărârea atacată Tribunalul a expus propriile motive, care nu sunt cuprinse în decizia Comisiei, pentru a nu lua în considerare anumite obligații speciale în evaluarea caracterului selectiv. Tribunalul a încercat, astfel, în mod nepermis să înlocuiască argumentarea Comisiei cu propria argumentare în ceea ce privește aprecierea aspectului dacă a existat vreun avantaj selectiv în favoarea recurenței.

Prin intermediul celui de al doilea motiv de recurs, recurenta arată că, în orice caz, argumentația Tribunalului conține erori de drept deoarece, neluând în considerare obligațiile speciale, criteriul juridic pe care l-a aplicat a fost incorect, iar motivele pe care s-a întemeiat fie erau, în fiecare caz, irelevante din punct de vedere juridic, fie denaturau sensul clar al probelor.

Prin intermediul celui de al treilea motiv de recurs, recurenta arată că Tribunalul a săvârșit erori de drept atunci când a examinat motivele reținute de Comisie pentru a nu lua în considerare obligațiile speciale, prin aceea că a admis respectivele motive ca fiind relevante din punct de vedere juridic și suficiente pentru a susține decizia Comisiei. Controlul efectuat de Tribunal este inadecvat. Cu privire la anumite aspecte, nu este clar dacă Tribunalul acceptă argumentarea Comisiei și, în caz afirmativ, nu este clar în ce temei. Cu privire la alte aspecte, Tribunalul ia în considerare factori irelevanți din punct de vedere juridic și înlocuiește argumentarea Comisiei cu propria argumentare.

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 11 februarie 2009 privind ajutorul de stat C 55/07 (ex NN 63/07, CP 106/06) pus în aplicare de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord — Garanția acordată de autoritățile britanice pentru BT [notificată cu numărul C(2009) 685] (JO L 242, p. 21).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Patent- und Markensenat (Austria) la 2 decembrie 2013 — Arne Forsgren

(Cauza C-631/13)

(2014/C 61/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Patent- und Markensenat

Părțile din procedura principală

Reclamant: Arne Forsgren

Autoritatea pârâtă: Österreichisches Patentamt

Întrebările preliminare

1. În cazul îndeplinirii condițiilor suplimentare, este posibilă acordarea, potrivit articolului 1 litera (b) și articolului 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente ⁽¹⁾, a unui certificat de protecție pentru un principiu activ (în speță, proteina D) protejat de un brevet de bază în cazul în care acest principiu activ este conținut de un medicament (în speță, Synflorix) în legătură covalentă (moleculară) cu alte principii active, dar își păstrează propriul efect?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

2. Se poate elibera, potrivit articolului 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 469/2009, un certificat de protecție pentru substanța protejată de brevetul de bază (în speță, proteina D), în cazul în care aceasta are un efect terapeutic propriu (în speță, de vaccin împotriva bacteriilor *Haemophilus-influenzae*), dar autorizația medicamentului nu face totuși referire la acest efect?

3. Se poate elibera, potrivit articolului 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 469/2009, un certificat de protecție pentru substanța protejată de brevetul de bază (în speță, proteina D), în cazul în care în autorizație această substanță este descrisă ca „purător” al principiilor active propriu-zise (în speță, polizaharide pneumococice), iar substanța, în calitate de „adjuvant”, sporește efectul acestor principii active, efectul respectiv nefiind însă menționat în mod expres în autorizația medicamentului?

⁽¹⁾ JO L 152, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de cour de travail de Bruxelles (Belgia) la 6 decembrie 2013 — Office national de l'emploi/Marie-Rose Melchior

(Cauza C-647/13)

(2014/C 61/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de travail de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamant: Office national de l'emploi

Pârâtă: Marie-Rose Melchior

Întrebarea preliminară

Principiul cooperării loiale și articolul 4 alineatul (3) din TUE, pe de o parte, și articolul 34 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale, pe de altă parte, se opun ca, pentru recunoașterea dreptului la acordarea indemnizațiilor de șomaj, un stat membru să refuze:

- să ia în considerare perioadele de muncă efectuate ca agent contractual în serviciul unei instituții a Uniunii Europene stabilite în acest stat membru, în special atunci când, atât înainte, cât și după perioada de încadrare în muncă în calitate de agent contractual, au fost efectuate prestații ca lucrător salariat în temeiul reglementării statului membru menționat;
- să asimileze zilele de șomaj indemnizate în cadrul „Regimul[ui] aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene” cu zile lucrate, în condițiile în care zilele de șomaj indemnizate în conformitate cu reglementarea statului membru menționat beneficiază de o asemenea asimilare?

Acțiune introdusă la 19 decembrie 2013 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-678/13)

(2014/C 61/08)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Lozano Palacios și D. Milanowska agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Constatarea, în temeiul articolului 258 primul paragraf TFUE, că prin aplicarea unei cote reduse de TVA livrărilor
- de echipamente medicale, de materiale auxiliare și de alte aparate care nu sunt pentru utilizarea personală exclusivă a persoanelor cu handicap și/sau care nu sunt în mod normal destinate atenuării sau tratării handicapurilor,
- de produse precum, în special, dezinfectanți, produse și preparate utilizate în scopuri farmaceutice și produse utilizate în stațiuni termale, care nu sunt nici produse farmaceutice utilizate în mod normal pentru îngrijirea sănătății, prevenirea bolilor și tratarea în scopuri medicale și veterinare, nici produse utilizate în scopuri de contracepție și de protecție igienică,

enumerate la anexa 3 din Legea poloneză privind taxa pe valoarea adăugată [*ustawa o podatku VAT*] referitoare la aparatura medicală, articolele medicale și produsele farmaceutice, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 96-98 din Directiva TVA ⁽¹⁾, coroborate cu anexa III la această directivă,

- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, Comisia susține că Republica Polonă aplică o cotă redusă de TVA unor produse care nu se înscriu în niciuna dintre categoriile de produse enumerate la anexa III la Directiva TVA. Aceste produse ar trebui, dimpotrivă, să fie supuse unei cote standard în măsura în care nu se fac obiectul excepției prevăzute la articolul 98 alineatul (2) din această directivă.

În opinia Comisiei, produsele în litigiu nu pot fi calificate nici ca fiind produse farmaceutice utilizate în mod normal pentru îngrijirea sănătății, prevenirea bolilor și tratamentul în scopuri medicale și veterinare, nici ca fiind echipamente destinate în mod normal atenuării sau tratării handicapurilor sau pentru utilizarea personală exclusivă a persoanelor cu handicap. În plus, numeroase categorii de produse care beneficiază de cota redusă de TVA în temeiul dispozițiilor de drept polonez nu sunt clare sau sunt definite în mod imprecis, ceea ce face imposibilă stabilirea produselor avute efectiv în vedere.

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance de Liège (Belgia) la 27 decembrie 2013 — Belgacom SA/Commune de Fléron

(Cauza C-685/13)

(2014/C 61/09)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Liège

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Belgacom SA

Pârâtă: Commune de Fléron

Întrebarea preliminară

Dispozițiile Directivei privind autorizarea ⁽¹⁾ și în special articolului 13 din aceasta care privește condițiile legate de impunerea taxelor pentru drepturile de utilizare a frecvențelor radio și pentru drepturile de instalare a infrastructurii pe deasupra sau sub proprietăți publice sau private se opun ca autoritățile administrative comunale dintr-un stat membru să impună, printr-un regulament comunal, operatorilor de telecomunicații mobile, o prelevare fiscală, care constituie o taxă unică forfetară de 2 500 de euro, pe pilon sau pe stâlp, al cărei fapt generator este prezența pe teritoriul comunei, la data de 1 ianuarie din cadrul exercițiului fiscal, fără caracter remuneratoriu și motivată prin obiective bugetare și de mediu?

⁽¹⁾ Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) (JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183)

Recurs introdus la 15 ianuarie 2014 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 12 noiembrie 2013 în cauza T-499/10, MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt./Comisia Europeană

(Cauza C-15/14 P)

(2014/C 61/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, K. Talabér-Ritz, agenți)

Cealaltă parte din procedură: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 12 noiembrie 2013 în cauza T-499/10, MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt./Comisia Europeană;
- respingerea cererii de anulare a Deciziei C(2010) 3553 final a Comisiei din 9 iunie 2010 privind ajutorul de stat C 1/09 (ex NN 69/08) acordat de Ungaria în favoarea MOL Nyrt.;
- obligarea reclamantei din primă instanță la plata cheltuielilor de judecată;
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.

Motivele și principalele argumente

Comisia susține că hotărârea atacată trebuie anulată deoarece noțiunea de caracter selectiv este interpretată și aplicată în mod greșit prin mai multe aspecte ale acestei hotărâri.

În primul rând, hotărârea atacată aplică greșit jurisprudența în materie de caracter selectiv în ceea ce privește măsurile în cazul cărora autoritățile naționale dispun de o marjă de apreciere referitoare la tratamentul pe care îl acordă întreprinderilor.

În al doilea rând, tribunalul apreciază în mod incorect legislația, considerând că existența unor criterii obiective exclude în mod necesar caracterul selectiv.

În al treilea rând, hotărârea asociază în mod greșit existența caracterului selectiv și intenția statului membru de a proteja unul sau mai mulți operatori de un nou regim de taxe și neglijează, în consecință, condiția potrivit căreia existența unui ajutor de stat depinde de efectele măsurii analizate.

În al patrulea rând, aprecierile din hotărârea atacată referitoare la „modificarea ulterioară a condițiilor exterioare ale [unui acord care menține un anumit nivel al taxelor]” nu pot fi relevante în speță, deoarece modificarea ulterioară a condițiilor exterioare ale acordului examinat de Comisie constă într-o schimbare a regimului legal.

Recurs introdus la 16 ianuarie 2014 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 5 noiembrie 2013 în cauza T-512/09, Rusal Armenal ZAO/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-21/14 P)

(2014/C 61/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Brakeland, M. França și T. Maxian Rusche, agenți)

Celelalte părți din procedură: Rusal Armenal ZAO, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 5 noiembrie 2013, notificată Comisiei la 6 noiembrie 2013, în cauza T-512-09, Rusal Armenal ZAO/Consiliul;
- respingerea primului motiv din cererea introductivă în primă instanță ca nefondat;

— trimiterea cauzei Tribunalului pentru rejudecarea celorlalte motive;

— soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată aferente procedurii în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Comisia susține că hotărârea atacată trebuie anulată din următoarele motive:

În primul rând, Tribunalul s-a pronunțat *ultra petita*.

În al doilea rând, Tribunalul a interpretat eronat articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾, în versiunea aplicabilă la momentul adoptării regulamentului atacat, și intenția legiuitorului Uniunii, în sensul jurisprudenței Nakajima ⁽²⁾, la adoptarea acelei prevederi.

În al treilea rând, Tribunalul a încălcat principiul general de drept al Uniunii al echilibrului instituțional.

⁽¹⁾ JO L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223.

⁽²⁾ Hotărârea din 7 mai 1991, Nakajima/Consiliul (C-69/89, Rec., p. I-2069, punctele 28-32), confirmată în Hotărârea din 23 noiembrie 1999, Portugalia/Consiliul (C-149/96, Rec., p. I-8395, punctul 49); a se vedea de asemenea Hotărârea din 9 ianuarie 2003, Petrotub și Republica/Consiliul (C-76/00 P, Rec., p. I-79, punctele 53-56)

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 21 ianuarie 2014 — Klein/
Comisia

(Cauza T-309/10) ⁽¹⁾

(Răspundere extracontractuală — Dispozitive medicale — Articolele 8 și 18 din Directiva 93/42/CEE — Inacțiune a Comisiei în urma notificării unei decizii de interzicere a introducerii pe piață — Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor)

(2014/C 61/12)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Christoph Klein (Großmain, Austria) (reprezentant: D. Schneider-Addae-Mensah, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Sipos și G. von Rintelen, agenți, asistați de C. Winkler, avocat)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Federală Germania (reprezentanți: inițial T. Henze și N. Graf Vitzthum, ulterior T. Henze și J. Möller, agenți)

Obiectul

Acțiune în despăgubire întemeiată pe dispozițiile coroborate ale articolului 268 TFUE și ale articolului 340 al doilea paragraf TFUE, prin care se urmărește repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-ar fi suferit ca urmare a încălcării de către Comisie a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 8 din Directiva 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale (JO L 169, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 11, p. 244)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Îl obligă pe domnul Christoph Klein să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
3. Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 347, 26.11.2011.

Hotărârea Tribunalului din 21 ianuarie 2014 — Bial-
Portela/OAPI — Probiotal (PROBIAL)

(Cauza T-113/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative PROBIAL — Mărci naționale, internațională, comunitară verbale și figurative anterioare, firmă, denumire comercială și logo Bial — Motive relative de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2014/C 61/13)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bial-Portela & C^a, SA (São Mamede do Coronado, Portugalia) (reprezentanți: B. Braga da Cruz și J. Pimenta, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Geroulakos, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Probiotal SpA (Novara, Italia) (reprezentant: I. Kuschel, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 20 decembrie 2011 (cauza R 1925/2010-4), referitoare la o procedură de opoziție între Portela & Ca, SA și Probiotal SpA.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Bial-Portela & Ca, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 165, 9.6.2012.

Hotărârea Tribunalului din 21 ianuarie 2014 — Wilmar Trading/OAPI — Agroekola (ULTRA CHOCO)(Cauza T-232/12) ⁽¹⁾

[„**Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ULTRA CHOCO — Marcă națională verbală anterioară ultra choco — Marcă neînregistrată anterioară utilizată în comerț în Uniunea Europeană și în Bulgaria ULTRA CHOCO — Articolul 60 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Nerespectarea obligației de plată în termen a cuantumului taxei pentru calea de atac — Decizia camerei de recurs prin care calea de atac se consideră ca neformată**”]

(2014/C 61/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Wilmar Trading Pte Ltd (Singapore, Singapore) (reprezentant: E. Miller, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: C. Negro și D. Botis, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Agroekola EOOD (Sofia, Bulgaria)

Obiectul

A acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 27 martie 2012 (cauza R 87/2012-1) privind o procedură de opoziție între Wilmar Trading Pte Ltd și Agroekola EOOD

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Wilmar Trading Pte Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 243, 11.8.2012.

Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2013 — Nezi/OAPI — Etam (E)

(Cauza T-645/13)

(2014/C 61/15)

Limba în care a fost formulată acțiunea: greaca

Părțile

Reclamantă: Evcharis Nezi (Mykonos, Grecia) (reprezentant: A. Salkitzoglou, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Etam SAS (Clichy, Franța)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 3 octombrie 2013 în procedura R 329/2013-4;
- reformarea deciziei în cauză pentru înregistrarea mărcii reclamantei pentru toate produsele și serviciile menționate în cerere;
- obligarea celeilalte părți la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a tuturor cheltuielilor de judecată ale eventualelor intervenienți.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă „E” pentru produse și servicii din clasele 14, 16, 18, 25, 26, 35 și 40 — cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8701138

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: marca figurativă comunitară „E” pentru produse din clasele 3, 18 și 25

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia diviziei de opoziție

Motivele invocate:

- încălcarea Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene;
- încălcarea articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009;

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 76 din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolelor 15 și 42 din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 3 decembrie 2013 — IOIP Holdings/OAPI (GLISTEN)

(Cauza T-648/13)

(2014/C 61/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: IOIP Holdings LLC (Fort Wayne, Statele Unite ale Americii) (reprezențanți: H. Dhondt și S. Kinart, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 11 septembrie 2013 în cauza R 1028/2013-2;
- obligarea Oficiului la înregistrarea mărcii comunitare solicitate;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „GLISTEN” pentru produse din clasa 3 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 11 305 273.

Decizia examinatorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 12 decembrie 2013 — Time/OAPI (InStyle)

(Cauza T-651/13)

(2014/C 61/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Time Inc. (New York, Statele Unite) (reprezentant: D. Cañadas Arcas, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 20 septembrie 2013 pronunțată în cauza R 827/2013-2;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor aferente procedurii căii de atac în fața Oficiului.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca figurativă pentru produse și servicii din clasele 9, 16 și 41 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 11 264 223.

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 10 decembrie 2013 — The Smiley Company/OAPI (forma unui biscuit)

(Cauza T-656/13)

(2014/C 61/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: The Smiley Company SPRL (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: A. Freitag, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 8 octombrie 2013 pronunțate în cauza R 997/2013-4;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca tridimensională reprezentând forma unui biscuit care conține desenul unei fețe surâzătoare pentru produse din clasele 29 și 30 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 11 133 683.

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 11 decembrie 2013 — BH Stores/OAPI — Alex Toys (ALEX)

(Cauza T-657/13)

(2014/C 61/19)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: BH Stores BV (Curaçao) (reprezentanți: T. Dolde și M. Hawkins, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Alex Toys LLC (Greenwich, Statele Unite ale Americii)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei adoptate la 16 septembrie 2013 de Camera a doua de recurs a OAPI în cauza R 1950/2012-2;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca verbală „ALEX” pentru produse din clasele 16, 20 și 28 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6 540 173.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: înregistrările germane nr. 1 049 274 și nr. 648 968 ale mărcii verbale „ALEX” și înregistrarea germană nr. 39 925 705 a mărcii figurative care conține elementul verbal „ALEX” pentru produse din clasa 28.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 75 și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară.

Recurs introdus la 10 decembrie 2013 de BP împotriva Hotărârii din 30 septembrie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-38/12, BP/FRA

(Cauza T-658/13 P)

(2014/C 61/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: BP (Barcelona, Spania) (reprezentanți: L. Levi și M. Vandenbussche, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA)

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

— anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 30 septembrie 2013 pronunțată în cauza F-38/12;

- în consecință, anularea deciziei din 27 februarie 2012 de a nu înnoi contractul recurente și de a o repartiza într-un alt serviciu; obligarea intimătei la compensarea prejudiciului material suferit de recurentă, estimat la 1 320 de euro pe lună începând din septembrie 2012, la care trebuie să se adauge dobânzi de întârziere la nivelul dobânzii de referință a Băncii Centrale Europene majorat cu două puncte procentuale; obligarea intimătei să compenseze prejudiciul moral suferit de recurentă evaluat *ex aequo et bono* la 50 000 de euro; și
- obligarea intimătei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în primă instanță și în apel.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă următoarele motive.

1. În ceea ce privește decizia de a nu înnoi contractul recurente

— În primul rând, recurenta susține că Tribunalului Funcției Publice i-a încălcat dreptul la apărare, dreptul de a fi ascultat și dreptul de acces la dosar, consacrate la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a denaturat probele;

— În al doilea rând, recurenta susține că, prin refuzul de a permite un al doilea schimb de observații și prezentarea de probe relevante ca răspuns la observațiile intimătei, Tribunalul Funcției Publice a încălcat dreptul la apărare al recurente, a comis o eroare vădită de apreciere și i-a refuzat recurente dreptul la un proces echitabil;

— În al treilea rând, recurenta invocă o eroare vădită comisă de Tribunalul Funcției Publice în aprecierea primului capăt de cerere prin care se invoca o eroare de apreciere în decizia intimătei și denaturarea faptelor și a probelor.

2. În ceea ce privește decizia de repartizare într-un alt serviciu

— În primul rând, recurenta invocă o apreciere nelegală efectuată de Tribunalul Funcției Publice în cazul celui de al doilea capăt de cerere, prin care se invoca modificarea nelegală și unilaterală a unui element esențial al contractului de muncă și o discrepanță între post și grad, și o denaturare a probelor;

— În al doilea rând, recurenta invocă faptul că Tribunalul Funcției Publice a comis o eroare de drept în aprecierea

argumentului recurente legat de lipsa ascultării sale de către intimată anterior luării deciziei de transfer și o încălcare a dreptului la apărare.

3. Recurenta invocă o încălcare a articolului 87 alineatul (2) și a articolului 88 din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice în ceea ce privește cheltuielile de judecată și o încălcare a obligației de motivare.

Ațiune introdusă la 12 decembrie 2013 — dm-drogerie markt/OAPI — Diseños Mireia (D și M)

(Cauza T-662/13)

(2014/C 61/21)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Germania) (reprezentanți: O. Bludovsky și C. Mellein, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Diseños Mireia, SL (Barcelona, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 11 septembrie 2013 pronunțate în cauza R 911/2012-1 și anularea mărcii contestate;

— cu titlu subsidiar, anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 11 septembrie 2013 pronunțate în cauza R 911/2012-1 și trimiterea cauzei spre rejudecare;

— cu titlu subsidiar, anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 11 septembrie 2013 pronunțate în cauza R 911/2012-1.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține literele „D” și „M” pentru produse din clasa 14 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 737 917.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca verbală comunitară „dm” înregistrată sub nr. 3 984 044 pentru produse din clasa 14.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2013 — Zitro IP/OAPI — Gamepoint (SPIN BINGO)

(Cauza T-665/13)

(2014/C 61/22)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Zitro IP Sàrl. (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: A. Canela Giménez, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Gamepoint BV (Haga, Țările de Jos)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 octombrie 2013 în cauza R 1388/2012-4;
- obligarea pârâtului și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă în culori care cuprinde elementul verbal „SPIN BINGO” pentru produse și servicii din clasele 9, 41 și 42 — cererea de înregistrare a unei mărcii comunitare nr. 9 545 658.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca verbală „ZITRO SPIN BINGO” pentru produse și servicii din clasele 9, 28 și 41 — marca comunitară înregistrată sub nr. 9 058 868.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în parte.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia atacată și respinge opoziția.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 18 decembrie 2013 — Gugler France/OAPI — Gugler (GUGLER)

(Cauza T-674/13)

(2014/C 61/23)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Gugler France SA (Besançon, Franța) (reprezentant: A. Grolée, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Alexander Gugler (Maxdorf, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 16 octombrie 2013 în cauza R 356/2012-4;
- declararea nulității mărcii contestate și
- obligarea pârâtului, precum și a celeilalte părți, în cazul în care aceasta intervine în procedură, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă „GUGLER” pentru produse și servicii din clasele 6, 17, 19, 22, 37, 39 și 42 — marca comunitară nr. 3 324 902.

Titularul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta.

Motivarea cererii de declarare a nulității: motivele sunt cele prevăzute la articolul 52 alineatul (1) litera (b) și la articolul 53 alineatul (1) litera (c), coroborate cu articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul privind marca comunitară.

Decizia diviziei de anulare: anulează marca comunitară contestată.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia atacată și respinge cererea de anulare.

Motivele invocate: încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (b) și a articolului 53 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 20 decembrie 2013 — Brammer/OAPI — Office Ernest T. Freylinger (EUROMARKER)

(Cauza T-683/13)

(2014/C 61/24)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Brammer GmbH (Viena, Austria) (reprezentant: R. Kornfeld, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Office Ernest T. Freylinger SA (Strassen, Luxemburg)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

în măsura în care Camera întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) a confirmat decizia din 4 iulie 2012 a diviziei de opoziție, admitând opoziția și pentru servicii din clasa 38, precum și din clasa 42,

— constatarea faptului că Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) a acționat în mod eronat;

— anularea Deciziei din 8 octombrie 2013 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) în cauza R 1653/2012-1;

— obligarea oficiului pârât la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „EUROMARKER” pentru servicii din clasele 38, 42 și 45 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 852 849

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Office Ernest T. Freylinger S.A.

Marca sau semnul invocat: marca verbală „EURIMARK” pentru servicii din clasele 35, 41, 42 și 45 — marca comunitară nr. 5 850 111

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 24 decembrie 2013 — TUI Deutschland/OAPI, Infinity Real Estate & Project Development (Sensimar)

(Cauza T-706/13)

(2014/C 61/25)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: TUI Deutschland GmbH (Hanovra, Germania) (reprezentant: D. von Schultz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Infinity Real Estate & Project Development GmbH (Rantum/Sylt, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 17 octombrie 2013, pronunțată în cauza R 1476/2012-1,
- respingerea opoziției formulate împotriva cererii de înregistrare a unei mărci nr. 7 212 889 a reclamantei,
- obligarea Oficiului la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în procedura de anulare și în calea de atac, cât și în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „Sensimar” pentru produse și servicii din clasele 16, 25, 35 și 44 — cererea de înregistrare nr. 7 212 889.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Infinity Real Estate & Project Development GmbH.

Marca sau semnul invocat: mărcile verbale naționale „SANSIBAR” pentru produse și servicii din clasele 16, 25, 35 și 44.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 53 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (2) și cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 27 decembrie 2013 — Steinbeck/OAPI — Alfred Sternjakob (BE HAPPY)

(Cauza T-707/13)

(2014/C 61/26)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Steinbeck GmbH (Fulda, Germania) (reprezentanți: M. Heinrich și M. Fischer, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG (Frankenthal, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 17 octombrie 2013 în cauza R 31/2013-1;
- obligarea Oficiului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate în procedura căii de atac.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „BE HAPPY” pentru produse din clasele 9, 11 și 18 — marca comunitară nr. 8 666 083.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG.

Motivarea cererii de declarare a nulității: cauze de nulitate absolută potrivit articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Decizia diviziei de anulare: admite cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 27 decembrie 2013 — Steinbeck/OAPI — Alfred Sternjakob (BE HAPPY)

(Cauza T-709/13)

(2014/C 61/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Steinbeck GmbH (Fulda, Germania) (reprezentanți: M. Heinrich și M. Fischer, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG (Frankenthal, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 17 octombrie 2013 în cauza R 32/2013-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în calea de atac.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „BE HAPPY” pentru produse din clasele 16, 21, 28 și 30 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 5 310 057

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG

Motivarea cererii de declarare a nulității: cauzele de nulitate absolută prevăzute la articolul 52 alineatul (1) litera (a), coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009

Decizia diviziei de anulare: admite cererea de declarare a nulității

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2013 — Bundesverband Deutsche Tafel/OAPI — Tiertafel Deutschland (Tafel)

(Cauza T-710/13)

(2014/C 61/28)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Bundesverband Deutsche Tafel eV (Berlin, Germania) (reprezențanți: T. Koerl, E. Celenk și S. Vollmer, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Tiertafel Deutschland eV (Rathenow, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 17 octombrie 2013 în cauza R 1074/2012-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată corespunzătoare procedurii.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „Tafel” pentru servicii din clasele 39 și 45 — marca comunitară nr. 8 985 541.

Titularul mărcii comunitare: Bundesverband Deutsche Tafel eV.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Tiertafel Deutschland eV.

Motivarea cererii de declarare a nulității: cauze de nulitate absolută conform articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articol 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009 și reaua-credință a reclamantei conform articolului 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac și declară nulitatea mărcii.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 20 decembrie 2013 — Monster Energy/OAPI (REHABILITATE)

(Cauza T-712/13)

(2014/C 61/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Monster Energy Company (Corona, Statele Unite) (reprezentant: P. Brownlow, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei întâi a de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 17 octombrie 2013 pronunțate în cauza R 609/2013-1;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „REHABILITATE” pentru produse din clasele 5, 30 și 32 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 834 802.

Decizia examinatorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 30 decembrie 2013 — 9Flats GmbH/OAPI — Tibesoca (9flats.com)

(Cauza T-713/13)

(2014/C 61/30)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: 9Flats GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentant: H. Stoffregen, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Tibesoca, SL (Valencia, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 25 octombrie 2013 în cauza R 1671/2012-2;

— anularea deciziei diviziei de opoziție a Oficiului din 13 iulie 2012 în cadrul procedurii de opoziție nr. B 1 898 686;

— respingerea opoziției împotriva înregistrării mărcii „9flats.com” — cererea de înregistrare nr. 9 832 635.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „9flats.com” pentru servicii din clasele 36, 38, 39 și 43 — cererea de înregistrare nr. 9 832 635

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Tibesoca SL

Marca sau semnul invocat: marca figurativă spaniolă conținând cifrele și elementele verbale „40 flats apartments”, pentru servicii din clasa 43, marca figurativă spaniolă conținând cifrele și elementele verbale „11 flats apartments”, pentru servicii din clasa 43, marca figurativă spaniolă conținând cifrele și elementele verbale „50 flats”, pentru servicii din clasa 43

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia diviziei de opoziție

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2013 — Gold Crest/OAPI (MIGHTY BRIGHT)

(Cauza T-714/13)

(2014/C 61/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Gold Crest LLC (Santa Barbara, Statele Unite) (reprezentanți: P. Rath și W. Festl-Wietek, lawyers)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 8 octombrie 2013 pronunțate în cauza R 2038/2012-2;
- constatarea admisibilității cererii de înregistrare a mărcii;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „MIGHTY BRIGHT” pentru bunuri și servicii din clasa 11 — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 853 141

Decizia examinatorului: respinge cererea

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și a articolului 65 alineatul (2) RMC

Acțiune introdusă la 6 ianuarie 2014 — Banco Mare Nostrum/Comisia

(Cauza T-16/14)

(2014/C 61/32)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Banco Mare Nostrum SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo și A. Biondi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care în cadrul acesteia se califică ansamblul de măsuri care, potrivit deciziei, constituie așa-numitul sistem spaniol în materie de leasing fiscal drept ajutor de stat nou și incompatibil cu piața internă;
- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată, care identifică investitorii grupurilor de interes economic

(GIE) ca fiind beneficiarii pretinselor ajutoare și singurii destinatari ai ordinelor de recuperare;

- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se dispune recuperarea pretinselor ajutoare;
- anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care se pronunță cu privire la legalitatea unor contracte private încheiate între investitori și alte entități și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele deja invocate în cauza T-700/13, Bankia/Comisia.

Acțiune introdusă la 6 ianuarie 2014 — Aguas de Valencia/Comisia

(Cauza T-18/14)

(2014/C 61/33)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Aguas de Valencia, SA (Valencia, Spania) (reprezentanți: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero și A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care în cadrul acesteia se califică ansamblul de măsuri care, potrivit deciziei, constituie așa-numitul sistem spaniol în materie de leasing fiscal drept ajutor de stat nou și incompatibil cu piața internă;
- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată, care identifică investitorii grupurilor de interes economic (GIE) ca fiind beneficiarii pretinselor ajutoare și singurii destinatari ai ordinelor de recuperare;
- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se dispune recuperarea pretinselor ajutoare;

— anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care se pronunță cu privire la legalitatea unor contracte private încheiate între investitori și alte entități și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele deja invocate în cauza T-700/13, Bankia/Comisia.

Acțiune introdusă la 8 ianuarie 2014 — NetMed/OAPI — Sander chemisch-pharmazeutische Fabrik (SANDTER 1953)

(Cauza T-21/14)

(2014/C 61/34)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: NetMed Sàrl (Wasserbillig, Luxemburg) (reprezentant: S. Schafhaus, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sander chemisch-pharmazeutische Fabrik GmbH (Baden-Baden, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 24 octombrie 2013, în cauza R 1846/2012-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată corespunzătoare procedurii, inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii privind calea de atac și al procedurii de opoziție.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: NetMed Sàrl.

Marca comunitară vizată: marca verbală „SANDTER 1953” pentru produse din clasele 3, 5 și 10 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9 448 887.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Sander chemisch-pharmazeutische Fabrik GmbH.

Marca sau semnul invocat: marca verbală germană „Sander” pentru produse din clasele 5, 10 și 25; înregistrarea internațională care desemnează Benelux, Austria și Franța a mărcii figurative care cuprinde elementul verbal „SANDER” pentru produse din clasele 5, 10 și 25.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2014 — NCG Banco/Comisia

(Cauza T-24/14)

(2014/C 61/35)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: NCG Banco, SA (La Coruña, Spania) (reprezentanți: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero și A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care în cadrul acesteia se califică ansamblul de măsuri care, potrivit deciziei, constituie așa-numitul sistem spaniol în materie de leasing fiscal drept ajutor de stat nou și incompatibil cu piața internă;
- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată, care identifică investitorii grupurilor de interes economic (GIE) ca fiind beneficiarii pretinselor ajutoare și singurii destinatari ai ordinelor de recuperare;
- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se dispune recuperarea pretinselor ajutoare;

- anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care se pronunță cu privire la legalitatea unor contracte private încheiate între investitori și alte entități și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele deja invocate în cauza T-700/13, Bankia/Comisia.

Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2014 — Spania/Comisia

(Cauza T-25/14)

(2014/C 61/36)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: M. García-Valdecasas Dorrego, Abogado del Estado)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 29 octombrie 2013 privind conformitatea ratelor unitare pentru 2014 aplicate zonelor tarifare în temeiul articolului 17 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 391/2013, în ceea ce privește stabilirea unei rate pentru Spania la nivelul de 71,69 euro (Spania continentală) și de 58,36 euro (Spania, Insulele Canare) și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este formulată împotriva Deciziei Comisiei din 29 octombrie 2013 privind conformitatea ratelor unitare pentru 2014 aplicate zonelor tarifare în temeiul articolului 17 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 391/2003, în ceea ce privește stabilirea unei rate pentru Spania la nivelul de 71,69 euro (Spania continentală) și de 58,36 euro (Spania, Insulele Canare).

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă următoarele motive.

1. Încălcarea dispozițiilor coroborate ale articolului 2 primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1191/2010 al Comisiei

din 16 decembrie 2010 și ale articolului 11a din Regulamentul (CE) nr. 1794/2006 din 6 decembrie 2006 de stabilire a unei scheme comune de tarifyare pentru serviciile de navigație aeriană, întrucât aceste dispoziții prevăd că prestatorii de servicii nu trebuie să suporte, pe durata primei perioade de referință 2012-2014, diferențele care nu depășesc +/-2 % din previziunile de trafic în statele membre ale căror reglementări naționale, deja existente la 8 iulie 2010, stabilesc o reducere a ratei unitare care depășește obiectivele stabilite la scara Uniunii.

2. Încălcarea principiului ierarhiei normelor juridice, întrucât o decizie nu poate modifica un regulament al Uniunii și nici să decidă că o repartizare a riscului „ar trebui să se aplice” începând cu diferența de 0 % în loc de 2 %, deși regulamentul nu prevede în mod expres acest lucru.
3. Un abuz de procedură, întrucât stabilirea *ex novo* a unui criteriu de repartizare a riscului în sistemul de tarifyare nu ar fi respectat procedura prevăzută la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 549/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 de stabilire a cadrului pentru crearea cerului unic european, la care face trimitere articolul 15 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 550/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 privind prestarea de servicii de navigație aeriană în cerul unic european. Potrivit reclamantului, aceste articole dispun ca Comisia să adopte măsurile de punere în aplicare pentru a determina sistemul de tarifyare, cu asistența Comitetului pentru cerul unic și, în plus, trebuie să se aplice procedura vizată la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.

Cu titlu subsidiar, reclamantul susține de asemenea că Comisia nu a respectat obligația de motivare a actelor și articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 550/2004, întrucât nu a consultat în prealabil Comitetul pentru cerul unic cu privire la aspectul dacă poziția Spaniei este sau nu este conformă cu principiile și normele de tarifyare.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2014 — Taetel/Comisia

(Cauza T-29/14)

(2014/C 61/37)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Taetel, SL (Madrid, Spania) (reprezentanți: E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez, J. López-Quiroga Teijero și G. Canalejo Lasarte, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în temeiul articolului 263 TFUE, în măsura în care în cadrul acesteia se constată existența unui ajutor de stat și se dispune recuperarea acestuia de la investitori;
- în subsidiar, anularea articolului 1, a articolului 2 și a articolului 4 alineatul 1 din decizie, în măsura în care în cadrul acestora investitorii sunt identificați ca fiind beneficiari care trebuie să ramburseze pretinsul ajutor;
- în subsidiar, lipsirea de efecte a ordinului de recuperare a ajutorului adresat investitorilor în cadrul articolului 4 alineatul 1 teza finală, întrucât încalcă principiul securității juridice și principiul încrederii legitime, ca urmare a faptului că nu se poate dispune recuperarea începând de la o dată anterioară datei publicării deciziei de inițiere [a procedurii];
- în subsidiar, anularea articolului 2 din decizie și constatarea faptului că metodologia folosită pentru stabilirea pretinsului avantaj pe care investitorii trebuie să îl ramburseze nu este legală;
- constatarea inexistenței sau, în subsidiar, anularea în parte a articolului 4 alineatul 1 din decizie, referitor la interdicția de a „transfera sarcina recuperării către alte persoane”, în măsura în care aceasta echivalează cu o decizie privind interzicerea sau pretinsa nulitate a clauzelor contractuale de recuperare de la terți a sumelor pe care investitorii trebuie să le ramburseze statului spaniol și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta procedură este aceeași ca în cauzele T-700/13, Bankia/Comisia, T-719/13, Lico Leasing și Pequeños y Medianos Astilleros de Reconversión/Comisia, și T-3/14, Anudal Industrial/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele deja invocate în aceste cauze.

Se invocă în special încălcarea articolului 107 TFUE ca urmare a faptului că, în decizia atacată, s-a considerat că sistemul fiscal în cauză, aplicabil anumitor acorduri de leasing fiscal pentru achiziționarea de vapoare nou-construite, constituie în ansamblul său un ajutor de stat.

Potrivit reclamantei, decizia finală încalcă și articolul 107 TFUE întrucât în cadrul acesteia s-a considerat că măsurile care constituie respectivul regim fiscal reprezintă ajutoare de stat „noi”.

În subsidiar, reclamanta invocă încălcarea principiilor securității juridice și încrederii legitime, precum și încălcarea articolelor 107 TFUE, 108 TFUE și 206 TFUE, ca urmare a identificării greșite a beneficiarilor și a determinării greșite a sumelor care trebuie recuperate, și a articolului 108 alineatul (3) TFUE, a articolului 19 din Regulamentul nr. 659/1999, a articolului 3 alineatul (6) din Tratatul privind Uniunea Europeană și a articolelor 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, ca urmare a faptului că articolul 4 alineatul 1 din decizia atacată interzice sau declară nule clauzele contractuale în

temeiul cărora investitorii pot solicita unor terți sumele pe care au trebuit să le ramburseze autorităților spaniole.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2014 — Banco Popular Español/Comisia

(Cauza T-31/14)

(2014/C 61/38)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Banco Popular Español, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez, J. López-Quiroga Tejero și G. Canalejo Lasarte, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în temeiul articolului 263 TFUE, în măsura în care în cadrul acesteia se constată existența unui ajutor de stat și se dispune recuperarea acestuia de la investitori;
- în subsidiar, anularea articolului 1, a articolului 2 și a articolului 4 alineatul 1 din decizie, în măsura în care în cadrul acestora investitorii sunt identificați ca fiind beneficiari care trebuie să ramburseze pretinsul ajutor;
- în subsidiar, lipsirea de efecte a ordinului de recuperare a ajutorului adresat investitorilor în cadrul articolului 4 alineatul 1 teza finală, întrucât încalcă principiul securității juridice și principiul încrederii legitime, ca urmare a faptului că nu se poate dispune recuperarea începând de la o dată anterioară datei publicării deciziei de inițiere [a procedurii];
- în subsidiar, anularea articolului 2 din decizie și constatarea faptului că metodologia folosită pentru stabilirea pretinsului avantaj pe care investitorii trebuie să îl ramburseze nu este legală;
- constatarea inexistenței sau, în subsidiar, anularea în parte a articolului 4 alineatul 1 din decizie, referitor la interdicția de a „transfera sarcina recuperării către alte persoane”, în măsura în care aceasta echivalează cu o decizie privind interzicerea sau pretinsa nulitate a clauzelor contractuale de recuperare de la terți a sumelor pe care investitorii trebuie să le ramburseze statului spaniol și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta procedură este aceeași ca în cauza T-29/14, Taetel/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele deja invocate în cauza menționată.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2014 — ZZ și ZZ/Curtea de Conturi

(Cauza F-2/14)

(2014/C 61/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: ZZ și ZZ (reprezentanți: D. de Abreu Caldas și J.-N. Louis, avocați)

Pârâtă: Curtea de Conturi

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Curții de Conturi de a nu continua cercetările în urma plângerii depuse de reclamanți împotriva a doi colegi ca urmare a declarației lor calomnioase și de a considera că nu trebuiau luate măsurile care se impuneau în temeiul obligației de sprijin

Concluziile reclamanților

- Anularea deciziei din 13 decembrie 2012 a Curții de Conturi de a încheia, fără a continua cercetările, procedura privind cererea reclamanților, în temeiul articolului 24, împotriva a doi dintre colegii lor;
- obligarea Curții de Conturi la plata către reclamanți, cu titlu de prejudiciu moral, a sumei provizorii de 1 euro dintr-un prejudiciu evaluat la 100 000 de euro;

— obligarea Curții de Conturi la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 13 ianuarie 2014 — ZZ/Parlamentul European

(Cauza F-4/14)

(2014/C 61/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: A. Salerno și B. Cortese, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de concediere a reclamantului la încheierea perioadei de probă

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 26 februarie prin care se pronunță concedierea acestuia;
- stabilirea sumei de 35 000 de euro, la care se adaugă dobânzi moratorii, drept quantum pe care Parlamentul European ar fi ținut să i-l plătească în cazul în care un obstacol juridic insurmontabil s-ar opune reintegrării sale;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO